

*A*három selyp leány

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy özvegyasszony. De nem magában élt, volt neki három lánya is. Szépek voltak, csinosak voltak, de mind a hárman olyan selypesen beszéltek, mintha egy foguk se lett volna. Már ugyancsak ott volt az idejük, hogy férjhez menjenek, de amint megszólaltak, minden legénynek elment tőlük a kedve. Egyszer egy idegen legény jött a faluba leánynézőbe. Elkommendálták az özvegyasszonyhoz is. Az asszony mindjárt kávé tett fel, hogy majd megkínálja a legényt, a lányoknak meg megparancsolta, hogy egyik se szóljon egy szót sem, majd beszél ő helyettük. Be is állított a legény, még a széket is letörölték neki. Beszél annyit az öregasszony, hogy a legény alig jutott szóhoz; a lányok meg hallgattak, mint a tojásban a csirke. Egyszer csak elkezdett futni a tej. Elkiáltja magát a nagyobbik leány: - Put a té, put a té! A közbülső meg mindjárt rámondja: - Ne főlj te, nem fabad befélni! De a legkisebbik se hagyja: - De drága a té, péndér addák! A legény csak nézett széjjel, s úgy elment, hogy még a kávé se várta meg. Talán még most is házasodik, ha eddig meg nem házasodott.